

[Bracher.]

og fremkomme med udtalelser, som vi må formode kan videreføres til kilden til sådanne prisstigninger.

Det ville nok have sin betydning at få set lidt nærmere på skiltning og mærkning, som ministeren ikke har taget med i betragtning, når det gælder de lovudkast, som forbrugerkommissionen har fremsat. Undskyldningen for ikke at tage denne side med i betragtning er, at det vil give et større ressourceforbrug, og det kan måske være rigtigt at udskyde den sag. Vi vil dog gerne se på det i udvalget.

Stort set kan vi gå ind for det foreliggende lovforslag, og vi vil være med til at give det en velvillig behandling i udvalget.

Når det gælder det af hr. Ømann m. fl. fremsatte lovforslag, lægges ansvaret for overvågning af prisudviklingen helt og holdent over på ministeren, og monopoltilsynet gøres til handelsministerens sekretariat. Vi tror ikke, at det vil være en tilfredsstillende løsning, da det antagelig vil give større administration og forflygtige ansvaret. Der er dog enkelte ting i forslaget, som vi gerne vil se på i udvalget.

Knud Jespersen (DKP):

Det var næsten med bævende hjerte, jeg hørte hr. Stetters meget beklagende udtalelser om, hvor hårdhændet denne pris- og avancelov ville virke over for det frie erhverv, og jeg forstår, at det varmt bankende hjerte i hr. Stetters bryst slog to takter, da man skulle til at kigge på avancerne. Men til gengæld var det jo ret så iskoldt, da vi for et øjeblik siden kiggede på understøttelsesforhøjelser til de arbejdsløse, og det opfatter jeg som en ny konservativ linje: man skal være romantisk i den ene side og hårdhjertet i den anden. Det er muligt, vi dér har lidt tilfælles, det vil tiden afgøre.

Hr. Ømann har fremsat et forslag, som også berører priser og avancer. Jeg vil ikke kommentere det i detaljer, men var lidt forbavset over, at dette forslag først kom nu, idet jeg som ivrig avislæser observerede, at

forslaget faktisk var bebudet et par gange i 1973, og i 1973 steg fødevarerpriserne jo med de noksom bekendte 18 pct. Der var altså i høj grad brug for, at man på dette tidspunkt havde haft en noget fastere prislov.

Ellers må jeg sige, at fælles for de to forslag, der foreligger, er, synes jeg, at de er for vagt affattet, at den priskontrol og kontrol med avancen, der måtte kunne blive resultatet heraf, ikke vil formå hverken at tøjle avancerne eller at sikre en nødvendig prisnedsættelse og en nødvendig kontrol med priserne. Loven skal afløse det, man har benævnt som et prisstop, det forslag, der blev vedtaget for et par uger siden. Det blev for øvrigt vedtaget, samtidig med at den regering, der foreslog det, sendte sin landbrugsminister til Bruxelles, hvor han som landbrugsminister i Bruxelles midt under vores prisstopdiskussion forlangte en forhøjelse af landbrugsvarerpriserne; det medførte som bekendt også visse stigninger på fødevarerområdet.

Nu har dette forslag det fælles med SF's, at de begge to går uden om de faktiske inflationsvirkninger. Det har ikke taget hensyn til de værdistigninger, der sker, og som betyder, at mange mennesker får både deres købekraft og deres lønningers bæreevne undergravet. Der er konkret heller ikke noget i forslaget fra regeringens side om monopoltilsynets muligheder for at forvalte den side af sagen, og vi har ikke særlig megen tillid til, at den effektivitet, som monopoltilsynet måtte kunne få, vil komme af dette lovforslag.

Det bygger jeg også på, at under denne oliepenge-afpresningsperiode, vi gennemlever, har man jo ikke været særlig karrig eller særlig indstillet på at kontrollere oliekoncernernes prisansættelser. Det forekommer mig efter den diskussion, vi havde i går, hvor der nu er ført bevis for, at man først tillod selskaberne at sætte priserne i vejret ud fra genanskaffelsesprincippet, at det var rimeligt, nu hvor genanskaffelsesprisen bliver lavere end de beregnede omkostninger, at man omgående fik monopoltilsy-